

Overweging 3 juli 2011

Als kind moest ik vaak helpen op de boerderij, ik heb heel wat emmers water moeten sjouwen.

Al snel leerde ik dat het beter was om niet een volle emmer te dragen, maar twee halfvolle of drie kwart volle.

Het gewicht over beide armen verdelen draagt eindelijk gemakkelijker dan aan een kant.

Het juk is er dan ook voor om lasten te verdelen en draagbaar te maken.

We vergeten dat wel eens en denken eerder aan ondraagbare lasten.

En een juk kan dan gauw het beeld worden van tirannie of besluiten waarin je geen inbreng hebt gehad.

We zeggen niet voor niets dat je onder een zwaar juk door moet gaan!

Bezuinigingen en lastenverzwaringen in de zorg, de kinderopvang en de pgb's, de cultuur houden we liever op afstand.

Neem Griekenland: de mensen op de straat zuchten al wekenlang onder de lasten die hen worden opgelegd door hun eigen regering en de EU.

In deze context klinkt het dan misschien onwennig en vreemd dat Jezus uitnodigt om een juk op je te nemen.

Zeker als Hij dan ook nog zegt dat je rust zult vinden.

Ook in Jezus' tijd had het juk een dubbele boodschap: het was beeld van het volgen van de Tora: wie Gods geboden en richtingwijzing in acht neemt, neemt het juk van de Tora op zich. Zolang je nog een beetje simpel tot de kern kon gaan viel dat best te doen, inderdaad, de lasten over de schouders verdelen, de ander tot zijn recht laten komen en daar kreeg je vaak ook iets voor terug: het mes snijdt aan twee kanten.

Maar in Jezus' tijd was dat juk toch wel behoorlijk zwaar geworden, een doolhof van allerlei ingewikkelde regels en precieze voorschriften.

Jezus ergerde zich daaraan en stak dat ook niets onder stoelen of banken: in zijn ogen is het juk van de tora geen last om neer te drukken, maar juist om op te laten staan, om waarachtig mens te worden.

Wie dat op zich neemt, vindt juist rust voor de ziel.

Jezus bevrijdt mensen die gebukt gaan onder drukkende last.

Wie zijn juk wil dragen, wordt leerling en gaat bij Hem in de leer.

Hem volgen betekent: Leer van mij.

Wat kunnen wij van Jezus leren: Hij leert ons wie God is voor ons.

Hij is voor ons de spiegel waarin wij naar zijn vader mogen kijken.

Zoals Jezus is, zo is God: zachtmoedig, nederig, rechtvaardig.

Hij is een God die voor ons opkomt als een vriend, die ons draagt als wij even de grond onder onze voeten voelen wegzakken.

Denk maar aan het v Jaarthema verhaal, waar was jij toen ik het moeilijk had? Toen heb ik je gedragen; het zijn mijn sporen in het zand....

En Hij daagt ons uit elkaar lief te hebben zoals Hij ons liefheeft.

Dat is een liefde die uitnodigend is, je beseft dat je niet alleen geeft maar ook ontvangt.

En Jezus leert ons ook hoe Hij met God omgaat.

We zien een glimp van zijn innerlijk leven als we zien hoe hij bidt.

zijn gebed is allereerst een dankgebed, geen klacht of vraag.

Jezus geeft aan dat het belangrijk is de vader te kennen, God te kennen.

Je kunt die zin verstaan als: zoals Jezus zijn Vader kent, wil Hij het ons ook meegeven, dus dan moeten wij via Hem en de weg die hij aanwijst.

Maar het kan ook nog simpeler: zoals een vader en een kind elkaar kennen, zo kunnen wij mensen ook tot God naderen.

Maar ook daarbij kunnen wij ons optrekken aan de band tussen Jezus en zijn Vader: die is zo volledig en intiem dat er rust van uitgaat, rust voor de ziel.

Je komt in een nieuwe verhouding tot God te staan en daar profiteert heel je mens-zijn vanen vooral je verhouding tot de medemens.

Je ziel is de binnenkant van je leven, je meest eigen zelf.

Wees daar zuinig op, je ziel kan immers gewond raken en vertrapt worden.

Maar Hij kan zich ook weer oprichten en rust vinden.

Zorgen wij voor onze ziel? Ons leven wordt met de dag onrustiger

Wij kunnen ons zo opgejaagd voelen, tussen alle eisen van het leven en de wanen van de dag. Er is zo veel waar je aan mee moet doen.

Moet dat eigenlijk en van wie? Omdat je anders iets mist, niet meetelt,

Neem het getwitter en gefacebook: wat stelt het eigenlijk voor?

Is het leuk? Misschien. Word je er beter van? Wie wordt er beter van?

Jaagt het je op? Geeft het echt contact? Komt je ziel tot rust? De paus is ook op Twitter.

Stel je een paar vragen in deze vakantietijd, als je even de dingen op grotere afstand kunt zetten.

Onze ziel is kwetsbaar en gemakkelijk te verkopen.

Maar daar is hij te kostbaar voor.

Richten we onze ziel op God. Zoals wij zongen in ps 145:

18 Allen die hem aanroepen is de HEER nabij,
die hem roepen in vast vertrouwen.

14 'Een steun is de HEER voor wie is gevallen,
wie gebukt gaat richt hij op.

16 Gul is uw hand geopend,
u vervult het verlangen van alles wat leeft.

Dan zal het juk zacht en de last licht zijn.